

אז התחבר סמאל עם אותו נחש ונעשו אחד, ונטלו האותיות, ועשו משם והלאה אפנות רעה באותיות צ"ד צי"ד, והינו צ"ץ, וצדו אותם בפתוי רע, ועשו אפנות יתרה באותיות ק"ר, אפנות של שקר, משום שחזרו האותיות להתהפך באפנות רעה, קו"ף שלא יכלה לעמד, שאין לה רגלים, פקוף בפני אדם, אין לה קיום. רי"ש רע. אלו התהפכו באפנות רעה, עד שנפלו אדם ואשתו.

ובאלו האותיות ק"ר הולידו בנים, ולא בקיים. והמת הנחש שנשאבה לחנה, מאותה והמא נולד קין, ומשום כך נמצא רוצח, משום שאפנות הנחש היא רציחה, והתערכו האותיות עד כאן.

בשעה ששב אדם בתשובה וחזר לשמש עם נקבתו כמו מקדם, מה כתוב? ויולד בדמותו כצלמו, שזהו מתקון של הגוף והרוח כראוי, וכתוב (קהלת ח יד) יש הכל אשר נעשה על הארץ, וחזרו האותיות לראשית של שי"ן תי"ו, שכתוב (בראשית ה כח) כי שתי לי אלהים זרע אחר תחת הכל. שתי הנה בצלם ודמות, שהראשונים אינם כך, ומכאן נבנה העולם בגון אחר של אלפא ביתא, קינן מהללאל ירד, נוספה אות לתקן את העקם.

סדרו של עולם בשבע קשרים עגלגלים, שבע ארצות הן זו למעלה מזו, כמו שאותם שבעה רקיעים זה למעלה מזה, והם: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, נשיה, ציה, תבל. מעל לכלם תבל, שכתוב (תהלים ט) והוא ישפט תבל בצדק.

בשיצא אדם מגן ערן וגרש משם, הוא נזרק לאותה שנקראת ארץ,

וכדין אתחבר סמאל בפה הוא נחש, ואתעבידו חד, ונטלו אתוון, ועבדו מתמן ולהלאה אומנותא בישא, באתוון צ"ד צי"ד, והינו צ"ץ, וצדו לון בפתוייא בישא, ועבדו אומנותא יתיר באתוון ק"ר, (דף פ"ב ע"ב) אומנותא דשקרא, בגין דאהדרו לאתהפכא אתוון באומנותא בישא, קו"ף דלא יכיל לקיימא, דלית ליה רגלין, פקופא קמי בני נשא לית ליה קיומא. רי"ש רע. אלין אתהפכו באומנותא בישא, עד דנפלי אדם ואיתתיה.

ובאלין אתוון ק"ר אולידו בנין, ולא בקיומא. וזהמא דנחש דאשתאיב בתוה, מההוא וזהמא אתיליד קין. ובגין כך אשתכח קטולא, בגין דנחש אומנותא דיליה קטולא הוא, ואתעכבו אתוון עד הכא.

בשעתא דתב אדם בתויבתא, ואהדר כמלקדמין לשמשא בנוקביה, מה פתיב, ויולד בדמותו כצלמו, דדא הוא מתיקונא דגופא ורוחא פדקא יאות, וכתוב (קהלת ח יד) יש הכל אשר נעשה על הארץ, ואתהדרו אתוון לשירותא דשי"ן תיו, דכתיב פי שתי לי אלהים זרע אחר תחת הכל. שתי הנה בצלם ודמות. דקדמאי לאו הכי, ומחכא אתבני עלמא בגוונא אחרא דאלפא ביתא, קינן מהללאל ירד, אתוסף את נ לתקנא עקימא.

סדרא דעלמא, בשבע קטרין סגלגלן. שבע ארצות אינון, דא לעילא מן דא. כמא דאינון שבעה רקיעין, דא לעילא מן דא. ואינון: ארץ. אדמה. ארקא. גיא. נשיה. ציה. תבל. לעילא מפלהו, תבל, דכתיב (תהלים ט ט) והוא ישפט תבל בצדק.

כד נפק אדם מגנתא דערן, ואתתרוך מתמן, אתרמי לההוא אתר דאיקרי ארץ. דאיהו